

132992-11

Mr. Parmas II^d pl.

13

KEVAD JA KEVADPÜHADONILUSAD.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K39292-11

Kukk, kanaalja tibuprojad.

Minu pühad.

Ootasin kaua pühi, et
kooliõppimisest vabane da ja
puhkust saada, ka olin mit-
mesuguseid ettevalmistusi tei-
nud, küll koolis, küll kodus.
Pühadelaupäevane murede-
värkimine oli ka hästi tore.
~~Minu~~ Minu parime suure kor-
vi sisse, kus oli juba enne
rohelist paberist lõigatud
rohtu sees. Kui esimese pü-
ha hommikul ärkasin, leid-
sin laualt suure šokola-
dimuna ja teise natuke väik-

sema, ja veel väikese kirju
tibupõja munadega pesas,
lotko-mängu ja ühe lihavõtte-
baardi. Ka mina kinkisin
vanemaile oma valmistatud
asju. Pühade ajal oli meil
palju külalisi. Mõni päev
peale pühi oli minu sünni-
päev, mis mulle palju rõõ-
mu valmistas.

Oh.

VARJU PILT.

Meie kirsipuu.

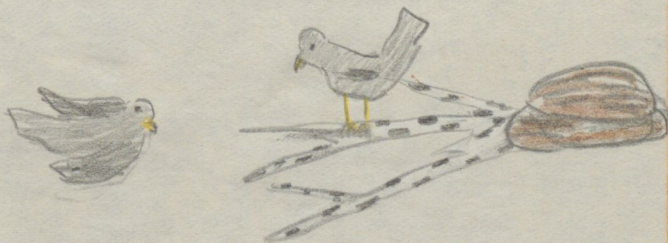
Aias maja taga asetseb vana kirsipuu. Ta on mu vana sõber. Talvel nägi ta küll õige kurb välja, kui tuul läbi ta tühjade, paljaste okste tuhises. Aga nüüd tekkisid talle juba väikesed pungakesed, mis peagi kasvavad ja muutuvad õrnadeks lehtedeks. Lehed olid alguses rullis, ent ühe sooja vihma järel avanesid nad. Varti kattus kirsipuu ka õitega.

Loodetavasti kannab ta sel sügisel palju vilja.

Kirjutan pöördsoõnu jutust
 "Vareste veste."

Rändasid, arvasid, tulevat,
 lendasid, asusid, veetnud, seisis,
 lauseus, on, ole, leidnud, kinni-
 tas, leidnud, varisenud, hädal-
 das, läheneb, tuleb, lähe, ütles, as-
 vastades, kuulutavad, on, tu-
 lebki, kisendasid, kuulsid, lau-
 seusid, peab, tulema, saaguwad,
 olekski, sulaks, tärkaks.

LIHAVÖTTE POSTKAART.

Mida munadega tehakse.

Lihavõtte eel mõtlesid ka =
nad palju mureda ja siis hau-
duma minna. Lapsed aga ot-
sisid kõik nende pesad üles ja
viisid munad tuppa. Mida
nende munadega toas tehti,
seda tahtsid kanad teada
saada, selleks saadeti pruu-
nikirju Tuti trepisealt tup-
pa piiluma. Mis Tuti seal nä-
gi oli õige imelik: kõigepealt
võtsid Ais ja Hella munad,
mässisid nad kirjudesse pa-
beritesse ja panid keema. Vii-

maks panid lapsed salaja mu-
nad taldrikule, mida emale
valmistati pühadekingiks. Niüd
keetsid lapsed veel omale mu-
ne, kaks koksiti kohe ja söö-
di ära.

Üllatatud kõigest sellest,
läks Tuti kuuri tagasi ja jutus-
tas teistele mida näinud.

Kevadel.

Mets ja maa on lumest paljad,
 leige tuul neid kosutab;
 väljad, luhad jälle haljad,
 kõik maailm nüüd rõõmustab.

Tihedaks lä'eb puude vari,
 lillekõsed õitseravad;
 liblikad ja linnukari
 mööda õisi lendavad.

Lõõksed lõõvad tralli,
^{mv} ~~M~~etsalinnud laulavad;
 lapsed laskvad kukerpalli,
 mängivad ja hõiskavad.

Kõik on rõõmus, ei ma tohi
siis veel mures leinata,
kervade on mõnus rohi
muret ära ajama.

N. h.

M. Parmas. II^a kl.
22. III 1939. a.

Kevadlilli.

Tilukese unenägu.

^I
 Kuu paistab, tähed säramas,
 "öö katab ilma, maad;
 kukk õrrel juba tukkumas
 ja kanad magavad.

^{II}
 Tip tillu siblisivake
 und näeb üksinda -
 ta lendab üles kõrgele,
 kus särab tähtemaa.

^{III}
 Ta ripub, nopub teri seal
 küll teri hülgavaid;
 ta siblib, sablib taeva peal
 küll pilvi liikuvaid.

IV

Sa kõõrutab ja kõõrutab -
läeb pesa punuma,
kuu peale selle paigutab
ja istub munema.

V

Kuid muna, oh sa munake,
see pistab veerema.
"Hi kaa kaa kaak!" teeb kanake-
ja peab ärkama.

U. h.

Maris Parmas II^a kl.

Veski ehitajad.

Päike oli sulatanud lume maast. Rõõmsasti hüpeldes jooksis vesi piki määreeru alla. Villu ja Atadi askeldasid usinasti oja kaldal. Nad ehitasid siia vesiveskit. Varsti oli veski valmis, ja poisid vaatasid rõõmuga, kuidas vesi voolates pani türlennende veski. Poisid olid endi arvates suured meistrid, kelle kuulsus oleks pidanud küündima teistesse kihelkondadessegi.

Filipinoyad.

M. Parmas.

Kurekesed koduteel.

Kõrgel, kõrgel siriõhus,
hõbefilvekeste teel,

kiirte sätendaras vallas
kõlab imeline keel:

Klu, klu!

Kas seal ingel ilutsemas,
või seal hüüab pilve huul?

Kas seal päike sõnab alla,
või seal mängib lõunatuul?

Klu, klu!

Ei seal ole ingel, päike,

ega mängi linnu keel,
need on kulla kurekesed,
kurekesed koduteel:

Klu, klu!

Toorvad ühes pääsukesed,
pääsukesed, liblikad,
pisitillukesed inglid,
lillekeste kaitsejad

Klu, klu!

Kõrgel, kõrgel siniõhus,
hõbepilvekeste teel,
künte säten davaras vallas
kõlab kurekeste keel:

Klu, klu!

U. h.

Kuudas kevad ärkab. lõlil evil

Juba märtsikuu lõpul hakka=
vad jooksema kevadereed. Need teki=
vad lume sulamise tagajärjel. Siis
on lapsi hulgana kraavide ää=
res paberist ja puust laevakesi
ujutamas. Aprilli alul tulvad
mõned linnud: esimene kevade=
kuulutaja kuldnokk, laulumeis=
ter lööke, metsa raiija rähn,
konnade kuningas burg ja lesta=
jalgsed pardid. Siis on lumi ju=
ba sulanud, puudel suured pun=
gad ja noort rohtu on näha. Siit=
säält pistab (a) mõni uudishimu

line lilleke oma pää mullapõuest
välja. Nii ärka**k**al**h**ervad.

Kevädlilli ja paimurbi

Miku pühade- eelne nägemus.

Lugu juhtus laupäeval enne kevadepühi.

Ena toimetas taas, väike Miku saadeti välja, et ta taas tülinaks ei oleks. Päike paistis soojalt, puude pungad olid pakatamas. Kad levitasid magusat lõhna kevadeõhku. Kase otsas pesituskasti sees istus kuldnokk ja harjutas pühadelaulu.

Õues olles hakkas Mikul pikapeale igav. Kõik kanaripsad oli ta täna juba kolm korda läbi vaadanud. Ta

ei leidnud ainultki muna
neile lisaks, mis ema täna hom-
mikul oli taidukambrisse vii-
nud.

Kevadisi töid aias.

Kui lumi oli aiast sulanud ja maa tahenenud, palus isa, et lapsed hakkaks aiatööle. Nad asusid kohe töö kallale. Juku hakkas maad kaevama. Endel sidus noore õunapuu sidemega toe külge, seepärast, et tuul teda katki ei murra. Lilli tõi keurist kastekannu ja hakkas noori puid kastma. Liisi võttis reha ja hakkas rüsumä. Peeter kõrutas kokkurüüritud prahi ära. Isa tuli õhtul aeda vaatama ja kiitis laste tööd.

Huvitaraim pöör elus.

Kuidas lapsed võivad pühade-
rõõmu valmistada.

Karl valmistab isale papist kar-
bikest. Leeni õmbleb tädile rõlle. Ato
kleebib onule pilti. Ella värvib ema-
le kingiks mune. Aino kirjutab
juttu, mida vanaemale pühade
kingiks ette loeb. Eevi laulab õe-
le pühiks laulu, mida koolis õp-
pis. Endel joonistab õnnesoovikaar-
te ja kirjutab neid sõpradele.

Kevade-veed.

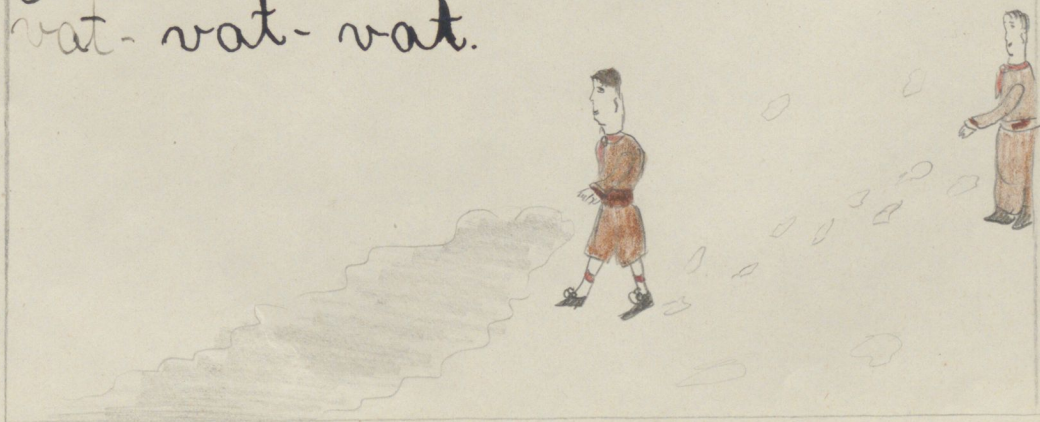
Vesi sinine tänaval suliseb:
sull - sull - sull!

Vesi sinine vallatult vuliseb:
vull - vull - vull!

Poisid rüüsinä tänaval hulla-
trat - trat - trat. lad:

Üks neist eraldub, vaatleb vett:
lat - lat - lat.

Jookseb poisike päri vett
vat - vat - vat.

Jäneste imemaa.
Väljalz lähel imemaa.

Munade keetmine.

Legadus böögis Jäneste 'umamaa
Munade värvimine

Munakoks.

Koks, koks, koks,
see on munapoks.

Kellel ennem katki lä'eb
omast munast ilma jääb.

Koks, koks, koks,
anna veel üks toks.

Juba ongi pragu seeb,
mina jälle võidumees.

Tilukese unenägu.

Kuu paistab, tähed säravas,
öö katab ilma, maad;
kukk õrrel jubä tukkumas
ja kanad magavad.

Tip tillu siblisiivake
und näeb üksinda -
ta lendab üles kõrgele,
kus särab tähtemaa.

Ta ripub, nopib teri seal,
küll teri hiilgavaid;
ta siblib, sablib taeva peal
küll pilvi liikuvaid.

Ta kõõrutab ja kõõrutab -
läheb pesa punuma,
kuu peale selle paigutab
ja istub munema.

Kuid muna, oh sa munake,
see pistab veerema.
„Ki kaa kaa kaak!” teeb kanake-
ja peab ärkama.

Murakobs.

Kevadel.

Mets ja maa on lumest paljad,
 beige tuul neid kosutab;
 väljad, luhad jälle haljad,
 kõik maailm nüüd rõõmustab.

Tihedaks lā'eb puude vari,
 lillekesed õitsevad;
 liblikad ja linnukari
 mööda õisi lendavad.

Löökesed löövad tralli,
 metsalinnud laulavad;
 lapsed laskvad kukerpalli,
 mängivad ja hõiskavad.

Kõik on rõõmus, ei ma tohi.
siis veel mures leinata,
kervade on mõnus rohi
muret ära ajama.

Kurekesed koduteel!

Kõrgel, kõrgel siniõhus,
hõbepilvekõste teel,
kiirte sätendavas vallas
kõlab imeline keel:

Klu, klu!

Kas on ingel ilutsemas,
või seal hüüab pilve huul?

Kas seal päike sõuab alla,
või seal mängib lõunatuul?

Klu, klu!

Ei seal ole ingel, päike,
ega mängi linnu keel,
need on kulla kurekesed,
kurekesed koduteel:

Klu, klu!

Toovad ühes pääsukesed,
pääsukesed, liblikad,
pistitillukesed inglid,
lillekeste kaitsejad.

Klu, klu!

Kõrgel, kõrgel siniõhus,
hõbepilvekeste teel,
kiirte sätendavas vallas
kõlab kurekeste keel:

Klu, klu!

Munakoksimine.

Liharõttejanes oli Valdole ja Helgale toonud palju kirjuid mune. Lapsed hakkasid kohe mune koksima. Kõõtaja pidi võitjale oma muna andma. Kui Helga oma muna ees hoidis, pidi Valdo selle vastu lööma. Helga muna purunes. Valdo sõi nüüd naerdes oma võidetud muna ära. Helga võitis aga teise muna-lahingu.

Kervadilli.

Kummaline liharõttejanes

Ukse taga kuuldi müdinat. "Ei tea, kes seal peaks olema?" küsisid Juku ja Anni. Korraga avanes uks ja sisse astus liharõttejanes. Küsis teine kileda häälega: "Kas siin elavad hääd lapsed Juku ja Anni?" Lapsed kohkusid väga ja ei saanud sõnagi suust. Siis ütles vanaema: "Elavad küll, kallis liharõttejanes! Väga häa, et tulid ka meie lapsed vaatama." Jänes andis suurest korvist kummaligi lapsele kolm värvitud

muna ja lahkus siis sügarasti
kummardudes.

Kui liharõttejanes oli läinud,
ütles väike Anni: „Vaata, Juke,
kas ma ei ütelnud, et on olemas
liharõttejanesed!”

Lihavõttepunn

